

GRANOLLERS

COMUNIDAD CRISTIANA

SEMANARIO PARROQUIAL
AÑO XXI - NÚMERO 552
20 DE AGOSTO DE 1961

Editorial

Dos ciudadanías

El hombre cristiano tiene dos ciudadanías. Por su incorporación a Cristo es miembro del reino de Dios. Por su vocación a construir su ciudad temporal —unidos sus brazos a los demás hombres— es ciudadano de este mundo.

Dos vocaciones que exigen respuesta clara y dedicación generosa. No es posible renunciar una para escoger otra. Ambas ciudadanías son irrenunciables y obligan al hombre cristiano a vivir su incorporación a Cristo mientras trabaja y vive para su ciudad temporal.

Por ello el cristiano es tan ciudadano como el que más. Sin embargo su acción ciudadana, su acción en el mundo, da testimonio de la «vida nueva» que ha recibido por su fe y por su bautismo, por su estrecha unión a la Iglesia. Todas las obras del cristiano llevan el sello de su ciudadanía de Iglesia, aún cuando sean por su objeto obras plenamente temporales.

Nos admiraría una distinción que afirmase que un auténtico cristiano no sirve para la vida ciudadana o que quiera servir a la ciudad temporal no puede hacer caso a su vocación de hombre de Iglesia.

Diàleg amb el lector

La tècnica i l'home

Certament, lector, els progrésos de la tècnica són admirables. La tècnica ha fet —està fent— la gran revolució social. Cap sistema filosòfic, moral o polític pot vanagloriar-se de les millors assolides en el nivell o les condicions de vida dels pobles en els darrers cinquanta anys, i especialment des del final de la segona guerra mundial fins avui. Ha estat la tècnica la que ha anat posant a l'abast de molts allò que fins ara s'havia creut patrimoní exclusiu de pocs.

Hem de fer-nos, doncs, adoradors de la tècnica? Pensem-ho seriosament, lector. Que és la tècnica? Un fruit, una creació de la intel·ligència i del treball de l'home. L'home, pot estar-ne satisfet. Pot dedicar molts esforços en perfeccionar-la i millorar-la. Pot fer-la objecte de moltes il·lusions. No obstant, no s'ha pas de convertir en llur esclau. Ben al contrari, ha de posar-la i mantenir-la al seu servei.

Els progrésos tècnics, lector, no han de convertir-nos en adoradors de la tècnica, sinó que han d'augmentar i acreixir la nostra confiança en l'home. Aquell que és capaç de crear-la ha de ser capaç de servir-se'n amb rectitud.

La tècnica no modifica les exigències bàsiques de la moral: Es un instrument que pot usar-se pel bé, o que pot posar-se al servei del mal.

No modifica la problemàtica essencial de la vida humana: L'home es posa al servei de Déu per a guanyar la vida eterna, o bé es fa esclau del pecat.

Potser la diferència més important del plantejament dels problemes abans o després de l'imperi de la tècnica, és de dimensions. Es la característica de la fabricació en sèrie. El bé es pot fer en grans proporcions. El mal no queda enrera: Les cambres de gas i els artefactes atòmics permeten l'extermini dels homes, pels homes, a milions; les organitzacions dels Es-

tats moderns permeten l'opressió dels homes, a milions; els mitjans de difusió i les tècniques de propaganda, permeten enganyar els homes, a milions... El pecat, adquireix, doncs, també, grans proporcions.

No obstant, aquestes mateixes proporcions extraordinàries del mal contribueixen decisivament a crear, també, en proporcions com mai havia succeït fins ara, un esperit i una consciència de solidaritat, que fa tronollar barreres i diferències que semblaven inamovibles fins fa ben poc temps.

Procurem, lector, marxar per aquest camí de la solidaritat entre tots els homes, que no es altre que el de l'amor que ens ensenyà el Crist; i la tècnica serà posada per sempre al servei del millorament espiritual i material de la humanitat.

Nota importante

Según viene siendo ya costumbre, publicaremos un número extraordinario con ocasión de la Fiesta Mayor de la ciudad.

También, según tradición, a fin de preparar convenientemente dicho número, nuestro semanario no aparecerá el próximo domingo, día 27 de agosto.

Así lo hacemos constar, pues, para conocimiento general de nuestros lectores. Hasta la Fiesta Mayor, por lo tanto, con la esperanza de que el número extraordinario les sea gustosamente aceptable y les proporcione un buen material de información y una lectura atractiva y fructífera. Con estas finalidades lo preparamos. Que así sea.